

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈЕ

РОК VII.

Нови Сад, петок 4. Јула 1930.

Ч. 25 (280)

Два фронти.

Пред нашим очима одбива је борба двох зава-
дених фронтова. На једној страни гарсточка богача,
мощна и богата заповеда државом, трима у својим
руци влади, вијке за себе штампу, води газдовски и
човечески ворни а попри шицкија тим вије је гладна.

На другој страни морио бездомних роботника. Једни
од њих ледво је цагају од гладу, голоти и безроботи-
носци — а други разорују по карчмах чекко зарабени
динар. Цагају је по кинох, троша на моду и роскош
а већ у старосци спадну на јакобрачу падицу и дочекну-
јимеци у гањби и биди. У једним ипак шицки злобници
у мржнији на богача чекају комунистичкији рат — и у
безвирију и без нади на Бога.

Такому положају виновата у првим шораја наука,
котра учела, же до економских вопроса је не шије
мишљац вира, Црква и морал, але мушки бију потполна
штебода. Беабожне нашеље фришко зродило плодом.
Моћнейши фришко прогажели слабишах и збогадели је
на рачун шудрого рабства, цудаја зноја и креви.

Борба потешених и згажених праведна и сугта а
кат. Црква вије била на страни прогонистих и тих ко-
три кријаду церкву. Но Бог човека створио на швет, да
живи од роботи својих рукоја або свогога разума. И пре-
то човек по воли Божијој ма право, кад роби, же би од
своје роботи живи достојним животом. Човек ма право
да ма даяни крова над главу, фалат хлеба и својоја
фамилијије гнездо. Друштво и држава дужни је по
Божијих законих стварац о тим, же би так било. Дај дру-
штво заседабло туђу свою должност, шицок поредак
не добри и треба го пременити. А пременит је по борби,
котра је мушки подвија на основи любови гу згаженим
и вицијаним и на основи принципа христијанскога права.

Социјалисти вошли до борби але без Бога и без
закона Божијога. Небо, пекло, христијанска любов за њих
не постоји. Надио у Бога да роботник очи своје дозвигне
до неба и пове: „хлеб лапи пасућни дай нам дисе”, ви-
рвали. Остава лем надје на жемскији червенији рат у којим
буду вељки илаџи без роботи. Па је је стало, червенији
рат не притопи а канитализам иже моћнейши. Так то
кад је срећа чорта вигнац зас дјаклом.

А Црква Христова уходи до борби указујуци на
слово Боже гу Адамови у Библији: Проклята јесем у ро-
боти твоји! На твојим женима ћија већеј не можу бију
шицки щешљији. Вона указује па худобнога роботника
у Назарету, котри арајбл гнајди хлеб и даселел го
Жени, да сиј шерцо пребил меч, и дасецу — Сину Божијому.

Социјалистичкији вопрос ришији можу лем христијанска
любов и милосердје.

Од редакцији

По жаданју наших чесних претплатникој,
мотри тераз у највећим и најчешћим пољ-
ним роботом, видаме тога мешана лем два
числа Руских Новина. Так већ јављаме, же
следујућема тижњи наша новина не виду.

У НАШИМ
ОТЕЧЕСТВУ.

Преслава Видовдан отримала је у целој држави на најторжественијији способ. Крем, богослужењу по целој жеми отри-
мали је соколски торже-
ства у Београду, у којима учествовали делегацији Че-
хова, Полякоја и Русија. Јо-
го Вел. Краљ бешедовал о
важносци соколства.

Гади у Словенији. То-
го року појавило је вељке
јубилејство отровних гада у Словенији. Већеј особи од
њих уж настрадали, особено
дајеци, котри боси ходија и
чувају статок на пољу.

Згорели крилатици. При Мостару запалели је
у воздуху два крилатици. На једном бул нареднији Ко-
ничевић а на другој Ненадић. Обидвоме згорели и
мертвих их вицагли.

Суд над шаленим. Ише 1918 року у Темери-
ње забил Ст. Куртинак својога шовира у авади на по-
љу. Тади мадјарски суд пре-
напада, же Куртинак шале-
ни и послал го на лечење
до Пешту. За часах рево-
луцији Куртинак спекол и
притримован је у Темери-
ње. Новосадски суд контроли-
рајаја стари процеси та на-
шада же тога злодјество
иже не розашине. Курти-
нака појагли на ново под
суд. Прешлога тижња на
суду спаднуја и замил, та
суд решел да је Његоја ста-
че препатри поповоји у
шпиталу.

**Настрадали од пе-
ногоди.** У прешлим тиж-
њу на већим местима наших
јужних крајоја була бурја
зас гирменом и диждјом.
При Сарајеву па железну
драгу авалел је један брек
а два жени котри је скло-
кли под дрвом забил гром.

Так исто у Черевићу па
Дунаву гром вдерел до двох
хијох и агорели. Люде на
шијеце могли иже сецкнуц.

Бавење а огњем. У
Бачкој Тополи на дворе
ајмледијца Стефана Тота
бавели је дајеци ширкими.
При том запалели брадло
шепа, да је там находас-
ло. На шијеце огњь фриш-
ко загашели. Родичи, мр-
кујце добре на дзеци!

Вељка горучава па-
стала у целој жеми. У Бе-
ограду од слућешај спе-
коти замлело лем у једном
днију тријет особи. Смер-
тельних случајаја зато не
було. У Загребу започала
ше акција, же би шицки тар-
говини до штироја година
по поладију були заварти
а на то место, же би већ
були отворени до 8 годи-
ни већаром.

Звада над помаду. Пред новосадским судом ма-
ше окончију звада апотека-
роја коло помади да је по-
ла Леманова. Апотекар Ју-
гович гвари, же вон једини
ма право фабриковац тогу
помаду бо купел патент од
самога Лемана, медитим
други апотекаре доказају,
же Леманова помада
шлебодно фабрикује уж ве-
ћеј иже 100 року.

**Винажод при коми-
њу.** Еден млади лимар Дю-
ра Спасовић спровел таку
цију, котра је кладас на
комин и котра роби вејши
цију у пецу и чува да огњь
не може вијеци зас комину
и запалји иниши адания.

**Найслабша гимна-
зија** по школарој је у
Банја Луци. Од 785 шко-
лароја звершила добром у-
спијахом у тим року лем 292
школароја.

ЯНКО ВИСЛЯНСКИ

Малария

Сцем споминуц даскельо слова о маларят. Особено од яри па до вишии велико люде добивашо туту хороту. Најчастейшето хтори бинаю у валлох, лесбо варошох, цо бліско рихи, ябо бары. Іст веъ мesta у Бачкей, Сриму, Славони, Хорватскей, сиверней Босни, Далмаци и Южней Сербі, и т. д., хтори маю маларични води. А баш по принципу, юроди и пойдник чловек патри, да юе населі бліско гу даскељ води. Исто так и валали. Скорей лем там бул валал, дне була дзялка вода. — Маларил наприємка хорота и зато ще треба од неї чуяц. Но першне споминем о тей хороти.

До единого чистого погара услышим чистей води, хтору би зме могли к пиц. Кед положиме тут потар зос чисту воду, из облак, так да може дакус и слуцко зотрац воду, ми за 3—5 дні увидзім мікроскопіски мали животны, хтори ше ѿшtro рушаво по погару. Почекаме ми іще 3—8 дні, тады можеме ѻбстый прэз обычне повсюднавающе скло тоги животны. Кед би зме іще чекали 5—10 дні, тады би але уж выдали и зос простым оком тоги ѻживотны. Ту воне думам на туту чисту воду. Даюте, уж у саммі воздуху ёст на миллиопы малих мікроскопіских животных, хтори ше водаю бацили. Ми тоги бацили удикуєме до плюзоў. Кед плюца монін, тады ше обранимс од тих бацилоў. Даюте, кед ест у воздуху тельо животны, тэцы тым венцей ёст у воды, жэмі я. т. д. Ми у дрэздынки, хтора у гордове, або у направенай студнёвачки, тапаеме тоги мали животны. Отгакт то? То так настало як и у чистым погару води. Але ту фране зато, же гордов ма цікшту отворену страну и не чисты. Так и тоги пречнікі леща у

ПО Ф. ХОФМАНУ;

Под жему.

1. Надобря чионек.

Була недаеля по поладню.
Людес були барз весели, бо
през цали тидзень робели
по рудакошах и заробели
красни пенеж.

У „Горской“ карчми було вельке вешель. Ту ше поз- берали индженере, роботніци и надіятачі над робот- піками єдного велького рудокопу, котри бул при за- лале Студеніци, да ше ту повешеля при погару пива и при музики.

Давер и облаки на карчму були отворени, да може уходзіц фришкі воздух. Пред карчмой под высокима лістами

воздуху и так доїду до води. Ту ще окіяя и далей ще множа. Но, бакл жалары! прияне суньота. Вони просто до крви чловекоаси пущи тог бацил, хтори ще вонше найлепши множа у цепдей и хранлівей чловечей крви. Кед придае до крви тута животкия, а вода ще уонще: спорозон, теди ще дораз иочис множиц. Спорозон ще размножую так, же ще една жала животкия поспадне на, од 10—80—100 фалати. Дакле то од едней! Але през узкобиуге место од суньоти вонди лепей таких спорозон. На приклад лам 20. О 12 годинни ще размножи какда на 10—80 фалати, але ми величие лам 50. Дакле о 12 годинни у племен крви маме 500 малых животинкох, хтори нам едза пашу кров. О других 12. годинни ще занц повекша нумера на 25.000! Тераз ще организам почина бракц од тих животинкох. Штоңда фрише робя, шерце баржет лупа и фрише робя. Температура ще двдитке, а чловек ще полносует же го „жима.бив“. Дакис, то иерши початок. А други дәсень ост уж 62.500.000! Чловек настисобия за робуту. Лемки, поможе заспац, бо күне у крви храня милкени малы животини. Треци дәсень настуди найвекиға горучка, а чловеску найгоршее. После ще кус цркучи на то, а животини уж ест досы, па ще така потрёба да ще множа. Теди ванз престажю все карменшом. Леми о еден дәсень, чловек наан позна робац. Но о 3-4 дәсін заш насташе исто. Бракц ще треба найбаржет од преношачох тик бацлох, суньотох и других малых животинкох. Друга обраша процию ийк у целу: кийин итэ. То дохторова брига! Накиа брига с, да ми унчтожиме тоти места, дас ще затримжу тоти спорозони! Тих ест найисцей у стаячых водох. Забиц их мож так, кед: подлезже на покершигу

танцвали легине и дависи. Дзеци ше бавели при своих мачерох, а хлапцы при бліскай пажыцы обеговали ше и руцали каменс. Вшадзі ше видзеяли веселы ліца. Вшадзі было вешелье. Дзеци весело кричали. Роднічи ше шмеяли и патрэли бависко своіх пазюрох.

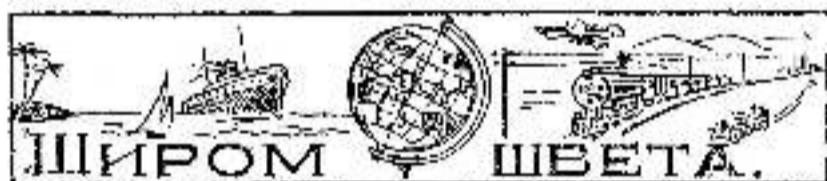
Право од дэверох карчми, шедаела ёдна барз весела громада людох и женох, медын хторима бул и надпратрач роботнікох у рудокопу Янко Мирков, хтори зос свойма найташамы славел дзесь свойого именования за надпратрача, вони му винчовали зос ногарами а вон им гуторел, же туту чесц не заслужск.

иода питрийов. Ёст отров специально за то: А мож и сумпор употребиц Но, паксигурьешишто, дед ше таки места завожа и осуша! А то може каждя хтори ма таку бару. Кед се не илька. Ишак ше валал може алохци и завожиц. Ёст у нашай державы заводы за маларою, дзе ше достава ванто-маларня (правынкі лік за маларію). Такі заводы су у: Скоплю, Тротиру, Градзянскі и т. д. Но, нашо зядне маю згоду образку яроців раслошашаю маларіт. Скоро жажді газда, хтори шын воіка, ма свой — сумнагалов!

Окрем того розумише, що чистота важкі відпаді. Зато треба щипко чисто тримати. А кождин чоловік має уміння частіше руки. Но, особливо перед сіданням. Ала не у відро, аби с под валова! Болі може добріти міцє опасності ходця мілларій, а то я; тракавиця и трихінова. Тоти мажи бацьки, хтори ще зос простим оком не відізнає, на зашкварю буйт ітд., а як венц тракавиця Хтора гілько війде до целя ти упада ледве відліва Гомбулька а поспішно відіїде у цікіх черевох и до 10 метрів дуга! И вона ще храни зос готовим продаєнням, однозначно напода преробленим и припрашеним уж за крев, едлом. Чоловіку задавав искутісність. Зате ще треба чувац и од домашніх животиньох, а особливо од пса и мацки, хтори су лайблівці працівців и старших. А то неправда же, кед пес або мацка в відділенських тампрох, теди их побуду зуби болці!

Малария нам даисте на двоини начин шкодан. Перше нашо цело ше мучи, друге чловек Поможе робиц пажди други 2—3 дні, або и венецій. Ту и материнлино страда. Красни пример гробели една жителья у бара маларичним месту. Вони, какоця кед пие врацали дому с поля зос нравшим кочком, та накладли гльзи зос латкого бредника и так ше заможела опаска маларична бара. Окрем того маларию може добиц и статок на вшевелитки начини, але бара лехко добивка кед пие вапне зос та же води. Так ше лехко краин заражена. Од иих мыско тиж заражено. А дзеци бара любля фруктике млеко ох краин, пиц. Так можу несподзяненго и лехко добиц маларию. Зато ше мыско вапне тоц на преварене. А статок треба чупац од таких месток. Маларични статок находити и нам хороту.

Найлішя прилика за таманне
на маларгих местах по люту.
Слунко само висуну везі баря,
а ми требаме слушку помогнуць
кед ёст бліско нас таке место.
— Ёст и дружтва процік ма-
ларн! Такі дружтва робя на
урядзанне помсци за херих,
и тамання и узворчікох а и места
маларн! Зато треба да кажды,
хтори може даце зробіц за та-
маннен маларн, наў то зробі
и с тим зробі добре не лам себе
и свой фамелій, ало и другим
вейм дзюдзом. — Шкірн треба
да знаю, же здравле найвекіе
богатство. Хто то наязд, вон
шо ишо гойсан сам ошнедочніц.

ФЕЛЬТОН

Велька горучава у Америці. Зос Чикага пишую, що там настала така горучава яку швет не памета. Термометр приходив до 45 гради целзія. Ніхто не може на поладис вийсці зос хижі.

**Япониянъ больше-
никъ.** Японска влаша од-
редзела вигнац зос свой
жеми руского большевицко-
го посланика. На тот спо-
соб буду прервати шицки
одношения медзи тим дер-
жавамъ.

„Не гутор таки глупства Янку!” повед Його приятель Зимов. „Ані єден роботніс немал веќше право да по-сцигне тото звание од тебе. Ніч зато що дахтори маю веќше число службених ро-кох. При даваню чесци кон-тролора, хтора скажана з вельку одвичательносцу, не може ще патриц на числом службених ро-кох, але на способносц. А хто би були способніши од тебе, наша стара пайташу? Але я ду-мам, же ще у всіх роспа-лел очень зависци, пре тво-йо одліковане, но я верим, же управа нашого рудокопа нашла правого наслідника покойного Панкова. Зато, пайташе, поведземе: Наї-жкиє наш управитель рудо-копу цаш Думиниски.

Други гости пре поштова-
ване почили шацко пиво
всег погарох.

„Гей, гей“ гвардия надро-

ботійк Билиш, „велі попатрели зос кривим оком, кеди пан управлятель прогляділ позавщиком однікове вис Янково у присутносці других роботнікох і надроботнікох. Я вицял, як дахтори од гніву укушел ше за гамбу, а при тим руцал запицлін попатрупки на своїого нового надроботніка. Але пай це глава при тим не болі, Мирков! Гоч ше недобри людзє од гніву задавели, вони ци не шму ніч, ти им будзеш од терав заповедац, а вони це мушіз слухац.“

Ту ще умислив і трохи надроботник, хтоти тварел:

„Най узихис мой пайташ Билин, але я думам, же людзе бажац не такі бары за-видни. Кед ше веяжне вюлыще, наш нови товариш од шыц-ких наильстши, я рэлко ше найдас медзі німа, хторы бы му заўидзели и жадали му зло. Єдині ёсць раза лем робот-

Італія куе златни пенсаж. Міністерством талянського одредзела ковац нови алатни пенсаж у виносу од 150 мільйоні лири. Вони одвітують стабілізації талянського пенсажа.

Штрайк у Іспанії. У вецеї шпаньольських фабриках настал штрайк. Випатра, як інтрійка є робя по упутствийох лес Москви.

Звалел ще мост. У варошу Шемніц у Австрії звалел єден древени мост у часу кед на нім було 200 особи. Чејко рапети 92 а умарло 7 особи.

Спасела ёй жывот. За недавней революції у Боливії погинули 200 особи. Меда тима маја погинуць и жена председателя редубліки Сілеса. Ёдна катол. шестра (апача) лаклонела ю своім целом. Шестра забита а жена осталася на жыце.

Памятник Папи Пию XI. поставенн у його родним месце Дози. Торжеству присутствовали представителі цивільних власцох як и множество народу.

Шпигаль зос скла. У Ньюорку будую єден велики шпигаль, у котрим

не буду лічиць найбогатши людае у Америки. Зданис будзе мац 7 кондегнаций, а збудование будзе зос самого скла. У тей санаторії у главним буду слунечни купелі. Будование виношуе 60 мільйони долари.

Тестамент на дзверох. У южнай Италиі у варошу Пергам написал єден газда свой тестамент на дзварах зос крейду, бо не мал при руки ані клайбаса ані пирка. Суд припознал тут тестамент а дзвери однесли до архиви.

Новы експлозин. У Немецкой винашол проф. Штетбахер нова материял, з котрого ёшэ прави експлозия на мене пантринит. Тот новы експлозив трираз сильнейши од дотерашнього динаміта. Хаснув ёшэ на воени як и на іншы цілі.

Вірний пес. Ёден шлесли жобрак у Паризу мал вірного пса „Рекса“. Кед єднога вечара жобрак ишол па одпочивак нападнул го збойнік у намірненю да го оплячка. Вірний пес скочел на збойніка, звалел го па жем и так друго го кусал док збойнік не умар.

нашому: ружа) „моя анда заспала, а я прышла гу Вам“. „А чи не будзе мацери прыкро, кед осети, же тебе нет дома?“, гвари о. Ріян. Ружа зос слизами у очах лем телько одповедла: „Моя мац умарла, а я осталася сама“. О. Ріян дораз прылапі: „Можебуд би ты прыши зомну, будзеш пры мене полуднёвнац!“ „О, не, я би пайволела дома“, и такай сце висц вонка; але нараз цонка осетела. „Цо то?“ фрішко ёшэ опітала и указовала з пальцом на образ Преск. Шерца Христового. „То Ісус“ одпoved паноцец. Розебуда лем патрела на нъго и вовторыкала: „Ісус, Ісус“ — вона першы раз чула, туто мене, бо була жыдовка. А веци ёшэ запытала: „А чом Вон так руки роширел? Цо Вон сде? Цо Му треба дац?“ „Вон сце твойо шерцо“ — гвари о. Ріян — „Вон сце, же бы ши лем його любела, же бы ти Му дала туто, цо ти пайволіш“. „Я квеца пайволім“ — гвари Розебуда — „я Му квеца прыносіш“. Вона ище далей опатра образ и видзіа рані на шерцу, на руках и на ногох. „А хто Го так барз поранел?“ „Жидзіл“ одпoved о. Ріян. „Жидзіл“, поновела Розебуда, в мне дома гутора, як і Жидовка и

далей гвари: „Але я — я Го не поранела; не, я то не поробела, не, я не!“ И аж да ёшэ дала до плачу, але о. Ріян ю почал цешыц же ёй вери, исе то вона не зробела, и так ю уценісл. Геди вона замоці паноца: „Веци мі дозвольце, да Го побачкам“. Паноцец ю подзвягнул, а вона облацела Ісуса и так гуторела: „Ісусе, я Тебе любім, я Тебе любім, мне Тебе барз жаль. Ты знаш, же я Тебе не порансла“.

Не одлуగа ёшэ Розебуда похорела, и то опасно ёшэ похорела, так же уж шычки знали, же неодлуга умере. У хороти віше лем піспектала: „Ісус ме вола, Ісус ме вола“. Кед тодознал о. Ріян пошол до ёй хижі, да ю гоч лем потайно ище пред шмэрцу покресці. Кед вон воншол до хижі а Розебуди нет. Шычки ю гладзілі и не могли ю найсц. О. Ріян ёшэ на кончу здогадал, дзе би могла буц. Пошол до церкви, па ю нашол на жемі пред образом Шерца Христового як лежі. Вон ёшэ скіліл гу ней да видзі чи ище жыб, и кед там, чуе як ище по цихі висваря: „Ісус ме вола, Ісус ме вола“. Вон ю фрішко покресцел, а ёй душичка пошла гу Ісусові на другі шваст.

Ёден приклад любови Серца Христовага.

У Африка у єдним валае, котры не волал Віндалль, буд ёден паноцец, а волал ёшэ о. Ріян. Ёдного дня вон друго скончал у церкви: од рана до поладня. И уж

нік Толвайски, хтори уж од давна мэржы нашого Янка, и знім би ёшэ я не любел стретніц нігдае на само. Вон бара опаки и гады чловек, хтори таде готовы да другому подлою ногу, лебода дахому направи зло.“

„То наякаласці правда“ пітверджі ёден други „Ані з будави шерпеня, ані з толвайскім приятелем. Якес би було зелько щесце, кес би го нам наш управитель знял з карку. Та ѿ ёшэ не давно додзяло? Чы думаце, які магтой дахто пруги нашему приятелю із Іванові шынікі кури подавац? Толвайски буд tot, котры то поробел. Повадзели ёшэ недавно Толвайски Іваноп, якіташкі коло проса. Маленкасц то буда. Але на то Толвайски шевім-цел на курох, хтори були права радосц Іванові. Гона-исце гальба над ганьбами.“

„Прекаяглел ёшэ у осу-

щел висц вонка з церкви, але нараз учус, же хтошка за нім ідзе. Кед ёшэ образы, а то ёдно дашвиче од 4 до 5 рокі. Вон поволал туто дашвиче ту себе, па ёшэ му опістал: „Як ци меспо?“ А вон то гвари: „Розебуда“ (по

дзваваню Вілов), повед му Мірков на туту ческую тужбу. „Толвайски справяд не мой пійтам, а и не може ёшэ затац, же вон ма дахторе злес свойство, але я би му не пріписал таку злу работу.“

„Приписал ты, чи не пріписал, я ци гуторим же ёшэ други не могол отровіц Іваново кури“, повед Вілов. „Шычки други роботайци добры людзе а Толвайски медзі німа шутгава свіца. Вон ёшэ сце вічсціц Іванові прето, бо го Іваноп прыявл управлялько а вон му дал строгу кару. Не, не, мили мой Мірков, не требаш ты міче учыц, же які то людае. Толвайски прыробовані стары и спреміи обешэняс.“

„Не гугорце далей о нім“, прерве наработнік Замов ззаду хтора поставала віше венка. „Ето Толвайски ідае пре пажиццу гу нам. Йому на-

исце би не было право, кед бы чул, же яко нім бешедуемс. На остатку я би даж не прышагнул, же Толвайски отровіл Іваново кури. Нікто не могол бы му доказац, а Бог зна, чи ёшэ ту не роби о дачим другим. Наша должност є, да о чловеку віше думаме лепіше а не горите.“

„Гей, гей, правда то, але які то так най ёшэ му судзі“, позад наработнік Вілов. „Попатрице як Толвайски ало патри па Міркова. Гларим ци, чувай ёшэ, да ёшэ нестрагнеш зосгевтим там.“

„Вон ало жини и віколе кождому доліну, лем теды ін, кеди будзе пренайдзены.“

„У Божім сом руками, па ёшэ зато ніч не боім“, повед Мірков смокойно. „Хто ёшэ боі Бога и по свой мозы кончи свойо должності, тот може шмелю патриц свой будучносці до оч.“

(Далія будзе)

не общество дало тих дньох на памят 50-рочного ювілею нашого обстояння у Дюрдзіве цалу церкву зос вонка прыпераирац. Так аме цалу церкву обиліли, новы железны облачніцы на турні положіли, турні оффарбелі-павія крест на турні положіли и позлацели. Тей підзелі по вечурні при велькім участнікі народу новы крест буд тортственным способом пошвешені и таік на турні выдавігнути. При пошвешені кумчата кресту були дзеци ч. п. Янка Рагай „американца“. Кед ч. крест буд на своім месце поставі майстор наздрравел зос красными словами собраным народу, хтори ёшэ зос велькім інтересаванім прыпаратовал на ту ту шмелю и красну роботу. Тераз нам церква випатра як нова: била и чиста ягод шніг, та ёшэ шычки у ней цешиме а новы златны крест аж гет а далека ёшэ блізі на спунку як „святыло не-

загасимое". Шицката тога робота ант' нас велью не коштала, дас 20.000 дин. и на цалковите задовольство шицких виробени.

З тогу оправку и нови дзвери за ковруш з правого боку церкви вибити и спрани до до тераса хлопи уходили на ковруш з главних дверох хтори водаа и за женску церкву па то було бара пасадно а од тераса хлопи воскворуша буда мац свойю окреми двери.

Перша са. причасу. На празник Пресв. Елхаристиј 19. прешлого мешаца приступел школяре трецей класи (их 57) гу першой св. иричайци. Торжество ше окончело цико але краине и любезно. На памят того велького дня шицки ше причасники слизковали и добили красни обращися.

Чудліви гушеніци. Прешлого тижня и у нашим хотару ше указали тоди чудліви гушеніци цо их волато „метліка“. За кратки час певерватно швидко почали вони робиц вельку чкуду у т. зв. „велькіх нівах“ и дзе вони нападніо там по фришко остава шицко пусте. Але щесце нашо, же амс их дораз осетели и такай витаманели на тот способ, эже ше шицка бетеліца бо на пою пайбаржей нападніо — дораз покошела и па местах зарази ше слама вонконцом палела да віс их дале ширепе спречи.

Ляд. В суботу 21. пр. меш. вдерел єдним крайом валалу ляд. Дас баржей а дас менскі чюди нарабел.

Косадба започала пондэлько зес полну снагу по цалым хотаре. Жито дава красни випатрунки.

Аграрна реформа приводзіве ше уж по телько роках нацагопаня гу краю. Жем уж шицка вимерана, нови полис рефлектантох уж окончены и препатрени. По фришко ше окончи реформа субекта так якс до ёшэні цигурно кожди аграпец буде у поседу свой жеми. Випатра же гевер-

ней жеми віч не остане лем кед ше шицким уйдзе, бо рефлектантох ёст бара велью.

Цо ше тиче Господінцох велька чкуда, яке ше напо Худобни фамелій там ис преселелі скорей бо там остане геверней жемя дацо а понеже там ревизия уж заключена чешко ше тेрав може дацо виробиц, а да людзе там шедзели кед ше скончовал полис цигурно бы дошли до жемі: але так с то кед ше не слуха и кед ше мы аще не скро осетиме.

Вельки дар Р. Н. П. Д-у. П. Непад Чаркезав, кравец у нашим валале на свадьби Арони Уйбалуши даровал на нашо Просвітне Дружтво 500 (пятьцето) дин. и так ше стал членом утэжелітелем. Тот красны примир єдного брата Сербина, хтори так велькодушно обрадовал наше Дружтво, указуе як примир и нашим Руснацом, да и вони на свадьбах и других этодных приликах збераю и офорую на свою Просвіту. П. Чаркезав офорвал туту суму а благодарносці, же су Руснаци у вежшым чыслу його юштэрия, цо гаж доказуе наш добри братски живот зес Сербами. Богатому дарователю явно дзекусме и жичиме ху на многая літа.

Руски Крестур.

28. VI. — як звичайно — паша школа преславела „Вядов дай“ и завершена шк. рока зес богатым програмом у явносцы, у церковных дворе пред вельким чыслом народа. Але того року обрадовало нас зес цалком новым указом, зес гимнастику, котру дзявчата и хлапцы бавелі зес таку прыправосцу и вредносцу, же як цо у родичнох, так и у шицких присутніх возбудзели найвекше попачене. Як зламе аа терашні успех найвекша заслуга прыпада пп. учительком Біндас Ани, Дудайл Магда и п. учит. Няради Міхалу.

Наших претплатнікох

модліміе да нам цо скорей помілю претплату, а дзлужнікох опомінаме, да наміра такай свойю дзлуство. Чытац новини а не плаціц то знак піспросвіщеносці.

Выхода раз до тэкія, — Цэва на цалк рок 100 динари, — За Амерыку 4 долара на рок. — Рукожык и другі пасмі треба пасынкам на адресу: „РУСКИ НОВИНИ“ Нові Сады Бојовічева улица бро 2. — Претплату на Рус. Нар. Просвітне Дружтво, Р. Крестур. (Бачка).

За редакцію садзяте: Юрай Павлік, Војводе Бојовіч 2. Властітель: Рус. Нар. Просвітне Дружтво Рус. Крестур (М. Мудри).

Штампарија „Натошевіч“, С. Імсалой.

ВІШЕЛЯЧИНА

Чудовате озеро. Найвише положение озеро на жеми ма Татікаса у Амерыкі, котре ше находзі на висоті од 3000 метраў. Вода му чудновата. Так сест у ней ростопеного желеа. Кед ше до ней положы желеа воно не заардзавес и риби у нём неможу жыц, лем една сорта рибох, котры маю на себе тварду лупу.

Як дзлого підзе писмо коло півата. Еден Амери-

канец у месце Харбінну положел на пошти писмо, послал го до Америки на якш видуму адресу. На писму вон зазначел, же кед би писмо не нашло чловека, па чайо мене адресоване, да ше врачи назад до Харбіна, але прэз Француску, Немецку и Русию. Таким способом писмо обішло коло шаста и вратило ше назад о 4 месцы и 11 дні.

ШВЕТОЧНЫ ОТПОЧИНВОК

Недзеля IV.

Еванг. од Мафітэя, гл. VIII., зач. 25.

„Господз несл достоін да под кров мой вінідеше, но такмо руц слово и исціщает отрок мой“.

„Ты можеш зробиц як сцепт, Исусе, гварел сотник, бо знал, эже Исус може сдрэдзіц як сце, бо в безконечно шлебодні Дух. И мы достали од того Духа право. Од живых створох на тым швеце ёдзіці человек шлебодні.“

Зос тугою шлебоду чловек як дамкі краль. Роби цо сце. Гоч го окуеш до жалізных путах, илак не муши пристац на твойо, кед не сце. Чловек може умрец, а не прида ше. Може пребачіц, а може ше вімсциц. Чловек воістину вельки чан. Же зме шлебодні, то сами чувствуеме у себе, и знаме и зос искуства. Судия судзі злодийох пре их али діла, бо зна, эже то не мушели зробиц, лем сцели. Чловек ше кас за грихи, бо зна, эже ё сам вінозати, дочим ше не кас прето, же бул н. пр. хори. З Исусовай евангеліі знаме, же на страшнім судзе буду осудзені неправедніці, бо не мушели такі буц, які були.

Які в бідне стація живітніх по праі нашай златнай шлебодні! Ім одредзены ёдностранны способ жывітва

и вони тут жуша провадаці до канца півата, же го ант' за власку не можу пременіц. Каждыя файта живинох ма стасмі свой способ жывітва. То не нужно доказовац. Ягнятко остане віше міле, а фаркац віле страний. А, ето, чловек ис привязані за істи способ жывітва и за єдну роботу! Сдни су земледліци, єдни ремесельники, роботніци, катонацы авалічники, матрові, ложаре, муляре, рибаре; єдни каменокопцы, фабриканты, піктсмінкі, поеты, музыканты, шпівакі, піастыре; єдни су умерені, другі рознустні; єдни благі другі збойніцы, нияніцы, блудніцы. Чловек ше меня. У младосці зна буц добры, а веџе погуби, або наспак. Бог не силіе чловека на піч, але му пуштапіцко на волю. Кед бі нас Бог сіловал, теды бі мушели буц або шицки добры, або шицки али. Могол нас ствариц и не шлебодніма, но веџка бі нашо діла не мали заслугу и вредносці пред Богом. Ми бі були як даяка мачшикі. Но, мы можеме закон „саморыти и можеме преступіти“. У гім ложі наша слава и прэпасу: кед будземе добрае робиц, заслужиме себе рай, кед але, пекло. Меркайме на нашу шлебоду, же бі себе вібрала праву и добру драгу.

Мих. Мудри.

ТАРГОВИНА

Жито	Дин. 190—195—	Овес	Дин. 130—135—
Кукуріца	100—110—	Мука 0	320—330—
Ярец	105—110—	Мука 2	282—285—
		Мука 5	222—225—